

1655 Generalpostmästare Johan von Beijer på Västberga gård

Gustav II Adolf var 17 år gammal år 1611 när han trots sin unga ålder utsågs till svensk kung. Han fick inte bara ärva ett rike utan också det 30-åriga kriget som hade startat i början av 1600-talet som en kamp mellan katoliker och protestanter i Tyskland. Sommaren 1626 hade Gustav II Adolf skickat Axel Oxenstierna på diplomatiska uppdrag till Preussen där han fick stanna i 10 år. Efter det att Gustav II Adolf hade stupat vid slaget i Lützen den 6 november 1632 utsågs Axel Oxenstierna till ledare för de protestantiska trupperna (trots att han var helt oerfaren och ej militär).

Johan Beijer var från Berlin och tillhörde en välbärgad icke adlig familj. Trots att Johan Beijer var välutbildad och kunnig i språk hade han små möjligheter att få ett värlönat arbete hos någon av de tyska kurfurstarna. Dessa var reserverade för de adliga unga männen. Under det 30-åriga kriget hade Beijer ingått i Axel Oxenstiernas kansli i Preussen, där han hade ansvarat för skrivelser och också använts för diplomatiska uppdrag. För att få kontakterna med hemlandet under dessa 10 år behövde Axel Oxenstierna en fungerande postgång. Han anställde postmästaren Anders Wechel som arbetade tillsammans med Beijer. När Axel Oxenstierna flyttade tillbaka till Sverige år 1636 tog han med sig sin postmästare och Johan Beijer. Nu började han organisera den svenska förvaltningen. Anders Wechels uppgift blev att upprätta ett postverk, vars uppgift var att skicka ut skrivelser till olika delar av landet och Finland. Johan Beijer fick arbeta i kansliet och något år senare i det nybildade Kommerskollegium. På denna arbetsplats sysslade Johan Beijer med utrikeshandel och ansvarade också kontakten med den svenska kolonin Nya Sverige på Nordamerikas östkust. Hans närmaste chef var amiral Clas Larsson Fleming och när denne man var ute i kriget vikarierade Johan Beijer som Kommerskollegiums chef. Johan Beijer kunde utnyttja gamla kontakter från åren tillsammans med Axel Oxenstierna i Tyskland och på så sätt fick han posten mellan vårt land och Nya Sverige att fungera. Han skrev artiklar om kolonin och allehanda viktiga nyheter i den nystartade Post- och Inrikes tidningar. År 1644 stupade Clas Fleming och då blev Johan Beijer chef för Kommerskollegium. Någon ordinarie tjänst var det inte tal om. Det fanns en oskriven regel att alla högre chefer inom förvaltningen skulle vara adliga och vara inskrivna i Riddarhuset.

År 1654 adlades Johan Beijer av drottning Kristina och tog då namnet von Beijer.

1655 köpte han Västberga gård. Han varnades då av häradsrätten "att han kunde förlora sätersfriheten om han inte lät bygga godset Sirligt och väl" (Sätersfriheten innebar att man slapp betala skatt och att torpare och drängar slapp skrivas ut som soldater) Han var nu en stolt adelsman som byggde om gården ståndsmässigt. Nu kunde han kalla sig Johan von Beijer av Västberga. Det var nu som Västberga byggdes till den Herrgård det är idag.

Postverket levererade brev över hela Sverige, från Ystad till Haparanda och österut till Finland ända till Ladoga. Varje postiljon hade sin egen sträcka. Vintertid tog det tre veckor för ett brev att färdas mellan Stockholm och Åbo. Sommartid gick det fortare, eftersom postens roddare tog sig fram mellan skärgårdens öar till Åland och därifrån till Åbo. Om möjligt måste postiljonerna ha tillgång till hästar. Till deras utrustning hörde vapen att slå ned rövare och vilddjur med och ett horn. När hornstötarna hördes i en by visste alla att nu var posten här.

Johan v Beijer byggde ett stort postkontor på Storkyrkobrinken 4 (som står kvar än i dag) Hit kom folk med brev och paket som skulle skickas till Sverige och utlandet.

1669 dog Beijer och hans änka Margareta övertog då arbetet som generalpostmästare.

1686 Gifte sig hans dotter Greta von Beijer med **Zacharias Rehnberg som övertog Västberga**